

Verlossing door bloed

Cornelius R. Stam

www.bereanbiblesociety.org

Een reden tot dankbaarheid

Jaren geleden ging een zendingsfamilie naar Alaska om Christus bekend te maken aan de Eskimo's. Zij huurden een verdieping boven een winkel als ontmoetingsplaats in de hoofdstraat van een kleine stad in Alaska. Hier waren zij van plan om elke week evangelisatie bijeenkomsten te houden, maar tot hun teleurstelling wilde niemand komen. Alle Eskimo's waren wantrouwig naar deze vreemde mensen toe die onder hen waren komen wonen.

Één van de Eskimo leiders was vastbesloten om uit te vinden wat deze vreemdelingen onder hen deden, dus op een zondagmorgen, nadat de kleine band zich had verzameld, kwam hij stil de deur binnen en ging onderaan de trap zitten om te luisteren.

Tot de Eskimo's grote verbazing zongen de vreemdelingen over bloed! Geschrokken haastte hij zich naar buiten om het nieuws onder zijn burens en vrienden te verspreiden. "Kijk uit voor deze mensen" zei hij; "Zij zijn op niets goeds uit, ze zijn gevaarlijk. Ik heb het met mijn eigen oren gehoord, zij zingen over bloed!"

De arme Eskimo kende het goede nieuws nog niet dat deze vreemdelingen hen wilden vertellen; hij wist nog niet van de gezegende waarheden die de harten van gelovigen vervullen als zij liederen zingen over het bloed van Christus, onze gezegende Verlosser, zoals het lied van Isaac Watts:

Als ik het wond're kruis aanschouw
Waar Christus stierf, die 't al volbracht
Dan voel ik hoe ik mijn trots berouw en
't rijkst gewin slechts schade acht.

Te klein is 't offer dat ik bood,
Al waar 't goed der aard' mijn deel.
Uw wond're liefde, Godd'lijk groot,
Eist alles, ja mijzelf geheel.

Of het mooie lied van Edward Mote: (vrij vertaald)

Mijn hoop is op niets anders gebouwd dan
Op Jezus' bloed en rechtvaardigheid.
Ik durf op geen enkele zekerheid te vertrouwen
Maar ik vertrouw helemaal op Jezus' Naam.

Of het lied van Charlotte Elliott:

Zoals ik ben, kom ik onbereid,
Uw bloed alleen is 't waar 'k op pleit:
Gij biedt mij Uw gerechtigheid,
O Lam van God, ik kom.

Of P.P.Bliss' blijde refrein (vrij vertaald):

Halleluja, het is volbracht!
Ik geloof in de Zoon.
Ik ben gered door het bloed van de Gekruisigde!

Paulus en het bloed van Christus

Maar weinig mensen realiseren zich dat de apostel Paulus meer, veel meer heeft te zeggen over het bloed, de dood, het kruis van Christus dan enig andere Bijbelschrijver. Zij realiseren zich niet dat zijn 'prediking van het kruis' Gods goede nieuws is met betrekking tot wat er werkelijk gebeurd is op Golgotha. Ja, het vergoten bloed van Christus is de enige basis voor Paulus' rijke boodschap van genade, en vóór Paulus was deze boodschap nooit eerder verkondigd.

Maar zei onze Heere niet vlak voor het kruis tot Zijn discipelen: "*dat is Mijn bloed... hetwelk voor velen vergoten wordt tot vergeving der zonden*". Ja dat is waar, maar lees het hele gedeelte:

*"Want dat is mijn bloed, het bloed des **Nieuwen Testaments** (Verbond), hetwelk voor velen vergoten wordt tot vergeving der zonden"* (Mat.26:28).

Sprekend als de Hebreeuwse Messias tot de Hebreëën, maakt Hij duidelijk dat Zijn vergoten bloed het Nieuwe Verbond betreft, dat gemaakt is "*met het huis van Israël, en met het huis van Juda*" (Jer.31:31). Pas later, toen God de apostel Paulus riep om "*de prediking van het kruis*" te verkondigen, het goede nieuws dat Christus stierf voor allen (1 Kor.1:18-25). Denk hierbij ook aan het feit dat de Heere Zelf en Zijn twaalf apostelen gezonden waren tot "*de verloren schapen van het huis Israëls*" (Mat.15:24,10:6). Zij verkondigden de waarheid van Joh.3:16 niet aan de heidenen.

Pas later nodigde God, door Paulus, ons heidenen in het vlees uit om deel te nemen aan "*de maaltijd des Heeren*", als herinnering aan Zijn dood voor onze zonden.

Ja, het bloed, de dood, en het kruis van Christus zijn de enige basis voor Paulus' rijke "*evangelie van de genade Gods*": rechtvaardigmaking door genade, door geloof alleen, onze doop in Christus en Zijn lichaam, de gemeente, onze positie in Christus aan God's rechterhand en "*al onze geestelijke zegeningen*" daar. Dit allemaal, en nog veel meer is gebaseerd op het bloed van Christus, voor ons vergoten.

De dood van Christus als de Middelaar van het Nieuwe Testament was geen geheim. Types kondigden het van tevoren aan, de profeten voorzegen het en onze Heere Zelf vertelde Zijn discipelen meerdere malen dat Hij zou gedood worden. Maar de dood van Christus zoals Paulus die verkondigde was inderdaad een geheim, en was nooit eerder zo bekend gemaakt. Het was een boodschap van genade, genade alleen voor iedereen, niet gebaseerd op wat voor verbond of belofte dan ook.

Ongelovigen en het bloed

Veel mensen zijn al tevreden te geloven dat God zondaren vergeeft '*naar de rijkdom Zijner genade*', maar weinigen accepteren de basis en het onderliggende feit dat:

"Wij hebben de verlossing door Zijn (Christus') bloed", en alleen op die basis geeft God aan gelovige zondaren "*de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade*" (Ef.1:7).

Van nature is de mens eigengerechtig, en geneigd om zich te ergeren als hem verteld wordt dat redding voor hem is verworven door het vergoten bloed van Christus. "Ben ik zó slecht", protesteert hij, "dat iemand moest sterven om voor mijn zonden te betalen"? Het vergoten bloed van Christus als betaling van zijn zondeschuld beledigt hem diep. Deze houding is wat Paulus noemt "*de ergernis van het kruis*" (Gal.5:11).

Dit is ook de houding van vele predikers. Enige tijd geleden verklaarde een liberale prediker: "De leer van redding door het bloed van Christus is weerzinwekkend voor het fijnere gevoel"? Toch is het één van de basis waarheden van het Woord van God, één van de fundamenteën van het christelijke geloof, dat "*zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving*"(Hebr.9:22).

Maar, beste vriend, als de gedachte van bloedvergieten weerzinwekkend voor u is, dan kan ik u wel zeggen dat het ook weerzinwekkend is voor ons, en voor God. Zonde is weerzinwekkend voor God, en het is een feit dat Hij als hoogste Rechter van allen de zonde moet veroordelen en straffen.

Laten we nu verder gaan en de waarde en het belang van de Bijbelse leer van verlossing door het bloed van Christus te bekijken.

Het belang van het bloed

Hoe belangrijk is het bloed van degenen die van hoge adel zijn! Hoe voorzichtig zijn ze met wie ze trouwen, want hun kinderen moeten ook van adel blijven. Hoe trots zijn wij op mannen die in de tweede wereldoorlog hun leven gegeven hebben voor ons! Hoe trots zijn mensen als zij nakomelingen zijn van deze dappere mannen. Hoe trots zijn zij als het bloed van deze grote mannen door hun aderen stroomt!

En hoe trots zijn de meeste gewone ouders op hun eigen kinderen, hun eigen "vlees en bloed"! Binnen de familie kan er wel eens geruzie zijn, maar laat een buitenstaander er zich niet mee bemoeien, want dan zullen zij zich als één blok tegen hem keren. Er is geen menselijke band zo sterk als de bloedband.

De Bijbel en het bloed

Als wij de Schrift onderzoeken zullen we merken dat dit ook zo is. Het was de kinderen van Israël verboden om te trouwen met iemand van de andere volken, en hun bloed niet te mengen met heidense afgodendienaars. De kinderen van Abraham, Izak, en Israël waren erg trots om hun erfgoed. Bovendien was de bloed lijn bijzonder belangrijk in Oud Testamentische tijden omdat de Messias een bloed afstammeling moest zijn van David en van Abraham.

Maar het grootste belang van het bloed, schriftuurlijk, ligt in een waarheid die we vinden in Leviticus 17:11, waar God Zijn volk vertelt dat "*de ziel van het vlees is in het bloed*". Het vergieten van bloed als wraak, wrok of haat is daarom altijd beschouwd als een gruwelijke misdaad.

Afgezien van misdaad is bloedvergieten weerzinwekkend voor "de fijnere gevoelens". Deze schrijver kende jaren geleden een bekwame chirurg, die op een betrekkelijk vroege leeftijd met pensioen ging. Zijn reden was, zei hij: "Ik ben nu een aanzienlijk aantal jaren chirurg geweest, op de één of andere manier kan ik maar niet gewend raken aan 'dat rode spul'. Zo ook ziet God het vergieten van menselijk bloed met afschuw aan, en het bloed vergieten in een moord kan worden gezien als de ergste misdaad.

Nadat Kaïn, de eerste moordenaar, zijn broer had gedood riep God hem ter verantwoording en zei:

Gen.4:10

Wat hebt gij gedaan? Daar is een stem des bloeds van uw broeder, dat tot Mij roept van den aardbodem.

Abel's bloed riep tot God om wraak, en om zijn slechtheid werd hij uit de tegenwoordigheid van God verdreven, een vluchteling en zwerver, weeklagend: "*Mijn misdaad is groter dan dat zij vergeven worde*"(Gen.4:13). En zo veroordeelde God de eerste moordenaar in de geschiedenis.

Menselijke regering en bloedvergieten

Dit brengt ons bij een ander belangrijk gedeelte over de heiligheid van het bloed voor God. Als Hij de bedeling van de menselijke regering instelt, zegt Hij in Gen.9:5,6.

Gen.9:5-6

En voorwaar, Ik zal uw bloed, het bloed uwer zielen eisen; van de hand van alle gedierte zal Ik het eisen; ook van de hand des mensen, van de hand eens iegelijken zijns broeders zal Ik de ziel des mensen eisen. Wie des mensen bloed vergiet, zijn bloed zal door den mens vergoten worden; want God heeft den mens naar Zijn beeld gemaakt.

De mens werd, en wordt nog steeds, verantwoordelijk gehouden om deze richtlijn uit te voeren. Vijftienhonderd jaar geleden heeft God dit gebod zelfs opgenomen in Israël's burgerlijke wet. In Numeri 35 zegt God alleen al zes maal dat "*de doodslager zekerlijk zal gedood worden*", en waarschuwt dat bloedvergieten "het land ontheiligt, en voor het land zal geen verzoening gedaan worden over het bloed dat daarin vergoten is dan door het bloed desgenen, die dat vergoten heeft" (vers 33). Steeds opnieuw waarschuwt Hij in verschillende bewoordingen , "*Laat uw oog geen medelijden hebben met de doodslager, opdat uw land niet vervuld word met bloed*".

De moderne mens, en in het bijzonder hier in Amerika, weet een betere manier! In plaats van medelijden te hebben met het slachtoffer en de diepbedroefde geliefden, en de juiste stappen ondernemen om anderen te beschermen die de moordenaar vervolgens zou kunnen aanvallen, hebben onze gerechtshoven meer medelijden met de moordenaar, en als resultaat daarvan is ons land inderdaad "gevuld met bloed". Want de media in Amerika brengt meer moord en bloedvergieten in het nieuws dan enig ander ding. Je kunt bijna niet naar de radio luisteren of een krant lezen zonder iets te horen of lezen over bloedvergieten, soms meerdere zaken

van bloedvergieten, en denk dan nog eens aan de vele, vele zaken die niet vermeld worden!

U zegt: "Maar dit is de bedeling van genade"? Dat is waar, maar de bedeling van de menselijke regering is nog steeds in werking. De moordenaar die ter dood veroordeeld is, kan vergeving en redding hebben ontvangen omdat Christus stierf voor zijn zonden, maar hij moet nog steeds verantwoording afleggen aan de regering voor zijn misdaad.

Maar als een moordenaar zijn straf ontloopt, dan ontloopt hij zeker zijn geweten niet, dat hem tot zijn laatste dag hier op aarde, en daarna zal blijven aanklagen. Veel moordenaars die aan hun veroordeling zijn ontsnapt zijn zo met hun geweten in de knoop geraakt dat zij vrijwillig hun misdaden hebben bekend, en zichzelf hebben aangegeven bij de autoriteiten.

Toen onze Heere werd verhoord, riepen Zijn aanklagers uit: "*Kruisigt Hem!*" "*Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen*"(Mat.27:22,25). Nog maar een paar maanden later spraken zij hun schuldige geweten tegen toen zij klaagden tot de apostelen: "*Gij wilt het bloed van dezen Mens over ons brengen*" (Hand.5:28). Nu waren zij niet zo enthousiast om de verantwoordelijkheid voor de kruisiging van Christus op zich te nemen. Bij Judas, Zijn verrader dreef zijn geweten hem terug naar de hogepriester, hij gooide het geld voor hun voeten, en beled: "*Ik heb verraden het onschuldig bloed*" (Mat.27:3,4), waarna hij "*vertrok en heengaande verworgde zichzelf*" (vers 5).

De vrijzinnige theoloog die zei dat "de leer door verlossing door het vergoten bloed van Christus weerzinwekkend is voor het fijnere gevoel, vergat , of negeerde het feit dat zonde ook weerzinwekkend is, speciaal voor een heilig God, en dat schuld en vrees voor Zijn juiste berechting van die zonde ook een vreselijk iets is.

Het vergoten bloed en redding van zonde.

Als dienaar van het evangelie die vele jaren veel contact had met mensen, is deze schrijver er zeker van dat afgezien van moord, Hebreeën 2:15 waar is als het zegt dat: "*met vreze des doods*" de ongelovigen "*al hun leven der dienstbaarheid onderworpen waren*". Men kan vrij met de meeste mensen spreken over wat voor onderwerp dan ook, maar praat met een ongelovige over de dood, zijn dood, en hij zal stil worden. Hij zal consequent vermijden om te spreken of zelfs na te denken over de dood. Hij is er zo bang voor dat hij zelfs vermijdt om er voorbereidingen voor te maken, en hij leeft alsof de dood hem nooit zal overkomen, terwijl hij er

ondertussen steeds bang voor is. Vervolgens verlaat hij dit leven onvoorbereid, gedoemd tot het oordeel dat hij over zichzelf heeft gebracht.

Wat betreuenswaardig is dit in het licht van het feit dat in de drastische remedie, waar de verschrikkelijke kwaal van de mens om vraagt, al reeds is voorzien door God in de dood van Christus op Golgotha.

In de lange lijst van Oud Testamentische gedeelten die gaan over het verzoenende bloed is Leviticus 17:11 de belangrijkste. Hier zegt God:

Lev.17:11

Want de ziel van het vlees is in het bloed, waarom Ik het u op het altaar gegeven heb om over uw zielen verzoening te doen; want het is het bloed dat voor de ziel verzoening doen zal.

Het vergieten van het dierenbloed in Oud Testamentische tijden was natuurlijk symbolisch en typologisch, want Hebreeën 10:4 legt terecht uit dat het bloed van stieren en bokken de zonden niet weg kan nemen. Toch leerden dierenoffers hun les. Stelt u zich de indruk van het eerste dierenoffer voor op Adam en Eva. We zien ze bijna voor ons toen de eerste bevende, stervende dieren werden geofferd om in de bedekking voor hun naaktheid te voorzien, we zien ze handenwringend zeggen: "Wat hebben we gedaan! O, wat hebben we gedaan!". Wat een overtuiging van zonde moet deze gebeurtenis in hun harten teweeg hebben gebracht.

Genadig heeft God echter gepland dat Christus' bloed vergoten zou worden voor onze zonden en voor "*de zonden die tevoren geschied zijn*" (Rom.3:25, de zonden die gedaan zijn door hen uit de vorige eeuwen).

De gelovigen uit vorige bedelingen deden wat God hen zei dat zij moesten doen, zij offerden in geloof hun dierenoffers, zo accepteerde God hen en paste op hen Christus' toekomstige betaling voor de zonde toe.

Dus is het zoals wij lezen in Romeinen 5:8 "*dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren*". Hij spreekt hier historisch over het menselijke ras, want Christus stierf voor ons lang voordat wij waren geboren, zelfs voordat sommigen van de Romeinse gelovigen waren geboren. In de eeuwigheid, in het verleden zag Hij ons allemaal in onze zonde en besloot om de prijs van onze verlossing te betalen.

Laten we een aantal van de vele gedeelten noemen waarin Paulus verklaart dat wij "*vergeving der misdaden hebben, naar de rijkdom Zijner genade*", op de basis van het vergoten bloed van Christus.

Rom.3:24

En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is.

Ef.2:13

Maar nu in Christus Jezus, zijt gij die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.

Ef.2:16

En opdat Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende

Kol.1:20

... vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijn kruises.

Kol.1:21,22

En hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend,

In het lichaam Zijns vleses, door den dood, opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen.

Let wel, dat deze gedeelten allemaal spreken over het vergieten van Christus' bloed, het uitgieten van Zijn leven op Golgotha. Het was niet omdat er koninklijk bloed door Zijn aderen stroomde dat Hij ons kon redden; het was omdat Hij Zijn bloed vergoot en voor ons stierf. Hij betaalde in onze plaats het loon van onze zonden (Rom.6:23).

Is het dan vreemd, in het licht van het voorgaande, dat gelovigen zingen over het bloed van Christus dat voor hen is vergoten? Is het vreemd dat zij zich verheugen over de waarheid van Hebrëen 2:14,15?

Hebr.2:14,15

Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij door den dood tenietdoen zou dengene die het geweld des doods had, dat is den duivel.

En verlossen zou al degenen die met vreeze des doods door al hun leven der dienstbaarheid onderworpen waren.

Dat klinkt als muziek in de oren van de overtuigde zondaar! Deze schrijver herinnert zich nog heel goed hoe vreselijk bang hij was voor de dood, maar, dank God, dat is niet langer meer zo. En, geliefde christenvriend, als u of ik door fysieke zwakheid of gebrek aan geloof bang zullen zijn als de tijd komt voor ons om dit lichaam te verlaten, dan blijft het feit over dat wij niet bang hoeven te zijn voor de dood, want voor ons is "ontbonden te worden en met Christus te zijn, verre het beste", zegt de apostel Paulus in Filippenzen 1:23 – niet alleen veel beter dan onze aardse moeilijkheden en zorgen, maar ook veel beter dan onze dierbaarste schatten en vreugden.

Het bloed toegepast

We moeten hier echter nog een belangrijke waarheid verder benadrukken.

In 1 Petrus 1:2 lezen we over verlossing door "*gehoorzaamheid en besprenging des bloeds van Jezus Christus*". Hier gebruikt de apostel natuurlijk Oud Testamentische symboliek om een belangrijk punt naar voren te brengen bij de vreemdelingen uit de Joodse verstrooiing.

Als het Paaslam was geslacht, dan was dat niet genoeg om de Hebreeuwse familie te redden van de dood. Alleen als het bloed was gestreken aan de bovendorpel en aan de beide zijposten van de deur van het huis ontsnapte de families in het huis aan de dood. Het bloed moest gebruikt, toegepast worden.

Op dezelfde wijze is het feit dat Christus stierf en Zijn bloed vergoot om zondaren te verlossen niet genoeg om u te redden, ongeredde vriend. U moet het bloed toepassen op uzelf, in uw geval, en in geloof zeggen: "Hij stierf voor mij. Ik vertrouw op Hem voor verlossing, ik rust in Zijn dood als de volledige betaling voor mijn zonden". Dan komt de vreugde van de verlossing door het vergoten bloed van Christus; de blijdschap die de kleine zendingsfamilie in Alaska er toe bracht om te zingen over het bloed!

Geen andere manier

Kain was blijkbaar een religieuze man. Hij was de eerste die voorstelde om een offer te brengen aan God. In plaats van echter het bloedoffer te brengen dat God vereiste, bracht hij een mooi offer zoals hij zelf had bedacht, de vrucht van zijn arbeid, de opbrengst van de grond (die God had vervloekt). Zonder twijfel was het een mooie creatie van groente, met wat rode tomaten, wat oranje wortels, wat goudgele mais enz. Maar wat zegt de Schrift?

*En de HEERE zag Abel en zijn offer aan; Maar Kain en zijn offer zag Hij niet aan. **Gen.4:4-5***

En in **Hebreeën 11:4** lezen we dit commentaar:

Door het geloof heeft Abel een meerdere offerande God geofferd dan Kain, door hetwelk hij getuigenis bekomen heeft, dat hij rechtvaardig was, alzo God over zijn gaven getuigenis gaf; en door hetzelfde geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is.

De woorden "*door hetzelfde geloof*", in dit gedeelte, wijst er op dat God deze broers had onderwezen om een bloedoffer te brengen, en omdat "*geloof uit het gehoor is*" (Rom.10:17); geloven wij (of geloven niet) wat wij horen, en horen wat tegen ons is gezegd. Abel's offer was "*meerder*" dan dat van Kain omdat het in geloof was gebracht. Hij offerde het offer dat God hem had gezegd dat hij moest brengen. Terwijl Kain een offer

bracht waarvan hij dacht dat het beter was, een offer dat uitdrukking gaf aan zijn eigen wil en zijn eigen gerechtigheid in plaats van onderwerping aan God en geloof in Hem. Zulke offers weigert God te accepteren.

Toen God dus Kaïn's offer verwierp lezen we: "Toen ontstak Kaïn zeer en zijn aangezicht verviel" (Gen.4:5).

Gen.4:6-7

En de HEERE zeide tot Kaïn: Waarom zijt gij ontstoken en waarom is uw aangezicht vervallen?

Is er niet, indien gij wel doet, verhoging? En zo gij niet wel doet, de zonde ligt aan de deur. Zijn begeerte is toch tot u, en gij zult over hem heersen.

Kaïn, net als Abel, had een bloedoffer kunnen brengen aan God. Als hij de "gehoorzaamheid van het geloof" in praktijk had gebracht zou hij dat ook gedaan hebben. Inderdaad, en zelfs nu gaf God hem een kans, protesterend tegen zijn houding en hem smekend, "Is er niet, indien gij wel doet, verhoging? En zelfs als je dat niet doet, dat is, als je gezondigd hebt, dan kun jij ook een zondoffer brengen".

De les is: Er is maar één weg tot God, en dat is de weg van het kruis. Niemand van ons heeft wezenlijk recht op de hemel of op acceptatie door God. De hemel is van God, en niet van ons. Het is aan Hem om te zeggen of wij wel of niet mogen binnenkomen. En omdat zonde nooit de hemel in kan komen is God méér dan genadig geweest door het loon voor onze zonden Zelf te betalen, zodat wij "om niet worden gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is" (Rom.3:24).

Misschien bent u lang uw eigengerechte weg gegaan, denkende dat u door uw persoonlijke rechtvaardigheid, of uw goede werken de toegang tot de tegenwoordigheid van God kon bewerken. Als dat zo was, dan kunt u maar beter van gedachten veranderen voor het te laat is. Luister naar wat God tegen Kaïn zegt, en leer de les. Als u volmaakt was, zou God u dan niet accepteren? Maar omdat u niet volmaakt bent, verre van volmaakt, is er maar één manier om verlossing en vergeving te ontvangen: Op Zijn manier. Kom tot God en erken uw zonde en uw verschrikkelijke nood. Kom tot Hem met de enige bede dat Christus Zijn bloed vergoot en stierf voor u op Golgotha. Kom zoals u bent, met al uw zonde, kom in uw wanhoop en uw nood en Hij zal u genadig aannemen, maar als u komt met uw eigen goedheid, dan zal Hij u zeker afwijzen. Hij wil geen bluffers in de hemel hebben (Ef.2:8,9).

Zoals deze schrijver eens in een evangelisatie traktaat schreef, vele jaren geleden:

Als u gered wilt worden van het verdiende loon van de zonde, bedenk dan dit: Er is één ding dat God, de Rechter van allen, van u verwacht. Hij

verwacht dat u stopt met dingen te zeggen voor uw eigen verdediging. Het is niet de zonde die mensen uit de hemel houdt, het is hun houding. God, in Zijn liefde, heeft voor een volledige voorziening gezorgd voor de zonde, door Zelf het loon te betalen. Maar Hij heeft geen voorziening voor een zelf rechtvaardigende houding.

“Weet u, soms komt een verdachte zover dat zijn advocaat tegen hem zegt: Het strekt tot uw voordeel om schuld te bekennen en u te werpen op de genade van het gerechtshof”.

“Dit is precies onze positie. Hoe kunnen wij praten over ons houden van de wet als wij allemaal schuldig zijn aan het breken van de wet? Blijf uzelf verdedigen en God zal u nooit verlossen, want Hij wil geen eigenroem hebben in de hemel, en zeker geen valse eigen roem. Maar erken uw schuld, en werp uzelf op de genade van God, en Hij zal u genadig vergeven, en u rechtvaardigen door Christus en Zijn volbrachte werk van verlossing.

Daarom roept Paulus uit in één van zijn toespraken:

Hand.13:38,39

Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt;

En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

Ga niet door op “de weg van Kaïn”, want interessant genoeg, terwijl hij te beschaafd, te verfijnd was om een lam te slachten als offer, was hij niet te verfijnd om zijn eigen broer dood te slaan in een vlaag van jaloezie. Deze gebeurtenis heeft zijn tegenhanger onder de liberalen van onze dagen die verlossing door goede werken verkondigen als een betere weg dan verlossing door het bloed. De resultaten daarvan laten alleen het foute van hun leer zien, want zij zijn grotendeels verantwoordelijk voor de slechtheid en immoraliteit die om zich heen grijpt in deze tegenwoordige wereld.

Ongeredde lezer, leg uw eigengerechtigheid opzij, geef ‘de weg van Kaïn op’ en erken voor uzelf met een nederig hart dat u de zondaar bent voor wie Christus is gestorven, vertrouw op Hem als uw Heere en Verlosser. “Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden” (Hand.16:31).

Vertaald door Heleen Boele